

אשקלון

רוח רעה באה!

בשכונת שמשון באשקלון לא מתקרבים לבית מספר 135/10. כאשר מוכרחים לעבור לידו מעיפים מבט על הבניין המפויח ויורקים לכל עבר. כשעזיזה שמעון, דיירת הבית, מוכרחה לעלות לדירתה, היא ממלמלת השבעה, "נגד הגיינים". בנה, בן ה-21, אינו עולה הביתה דרך המדרגות. הוא הציב סולם מאחורי הבניין, נכנס דרך החלון. השכנים אינם מעיזים להיכנס הביתה לבדם אחרי החשיכה. רוחה של דרה יוסף, בת ה-31, שנשרפה לפני שבוע בדירתה, בקומה השניה של הבית, מרחפת על כל השכונה. בחוצות אשקלון קוראת כרוזה ענקית של הרבנות הראשית לעצרת תשובה ותפילה:

שורף אשתו אפרים יוסף מי אכל דגים?

"מעשים איומים ומזעזעים נעשו בעירנו — קול דמי אם אומללה ודמי ילדים פצועים זועק מאזמת הקודש של ארצנו. בלב קרוע אנחנו קוראים בזה לכל תושבי העיר: היד! הרו מאש התאוה והקנאה ושנאת חינוס! בעיר העתיקה פוגשים אנשים זה את זה בברכת: "ברוך מחיה המתים". חושבים מיואשים מאימים על העובדות הסוציאליות המטפלת בהם: "אני אעשה לך עזמי מה שעשו עטייה ואפרים יוסף!" אנשים הרוצים לנסוע לאשקלון דוחים את נסיעתם ואת אלה המעזים לנסוע, מזוירים לבל ישוטטו ברחובות בלילה. רוח רעה מרחפת על עיר הקייט הדרומית, הרוח הרעה של הרצח המשפחתי. היא חורה לאשקלון עם משה עטייה. מוכר הקפה שניסה לרצוח את בנו ה-17 פגועים (העולם היה 1292) העביר צמרמורת אפילו בגומם של הקשוחים בין תושבי אשקלון, וקנה אחיזה בלב אחרים מהם. במשך השבוע שחלף בין נסיון הרצח של עטייה ועד להתאבדותו בכלא רמלה, ניסו איבקה אנשים להתאבד באשקלון. אחד מהם, אפרים יוסף, החליט לרצוח את אשתו, ד"ר ח'יידה. תושבי שכונת שמשון יוצאי ארצות המזרח, שעברו לשיכון

החדש רק לפני שלוש שנים מהליפטים קטנים של מעברת מגדל אשקלון, הכירו רק גילגול אחד בחייו של אפרים יוסף (42). הם הכירו את אפרים השיכור והצועק, המאיים והמגרש, מחוסר העבודה והמיקרה הסוציאלית. אך אפרים לא היה תמיד כזה. כשעלה מעיראק, לאחר קום המדינה, היה אפרים פועל-בניין, עבד שנים אחדות בכיר בוי סיד בבניינים החדשים של אשקלון. בעבודה זו נפגעו עיניו והוא הפך מחוסר עבודה. כפועל בניין שילם אפרים כל השנים את התחבובותיו לקרן הביטוח לפועלי בניין. הוא נפגע בעבודה ולכן היה זכאי לתמיכה מהקרן. אך האיש הפשוט לא הבין שהתמיכה מגיעה לו בזכות ולא ב"חסד. סירב להיות ממה שראה כגידבת-יד. אנשי הסתדרות פועלי הבניין ניצלו את העניין. הם הציעו לו לקבל סכום חד פעמי, להפוך לעצמאי. אפרים, שלא הבין שהסכום אותו יקבל לא יספיק להבטחת קיומו, הסכים ולקח את הסכום המוצע. תוך זמן קצר בוזבז הסכום ואפרים, כי מקרה סוציאלי, זכה רק בעבודות-רחק. הי סכף לא השביע את המשפחה בת שמונה הנפשות. האב שם עינו בכוס והאם חלתה במחלת עצבים.

"כמו האיש מוגדר". חיי המשפחה השבורה הפכו לסיוט. שתייה, מחלות ורעב לח בצעקות איומות, מכות ואיומי-אלימות. שלושה חודשים לפני מועד הרצח, ניגשה נעמי, בתו הבכירה בת ה-18 של אפרים, למשטרה, התלוננה כי אביה מאיים לרצוח את אמה. השוטט לקח את הנערה בניידת לביתה, אך כשלא מצא את האב בבית, הסתלק. אפרים חזר בחצות ברוח פייסנית והמקרה נשכח.

שבוע ימים לפני הרצח רב עם אשתו, רדף אחריה עם סכין שלופה. האשה ברחה לחצר, הרימה אבן וזרקה בו. היא הרגה אותו! צחח הבעל. איש לא ניגש להושיט לו עזרה. בעצמו עטף את מצחו במטפחת. ביום ראשון בערב, לאחר שנודע על נסיון הרצח של עטייה, שלח אפרים את בתו בת ה-11, חיה, למכולת. כשחזרה, חסרו מהצופף עשר אגורות: "אני אעשה לכם כמו האיש במיגדל", איים עליה האב, "אבל הוא לא עשה את זה טוב ואני אעשה את זה טוב!". הבת ברחה מהבית. למחרת בבוקר שוב שלח האב את הבת למכולת: "הביאי לי פח נפט!" הורה לה. במקום ללכת לבית-הספר, הלכה חיה ל"מכולת. כשחזרה, שלח אותה האב לשחק בחצר. בבית נשארו שלושה: האב, האם ששכבה חלשה במיטה, לאחר שסרכה לא כול במשך שבוע ימים את האוכל הדל שהיה בבית, התעקשה לדרוש רק בשר עוף; והבת הקטנה, רימון, בת ה-5.

על מה שקרה בדירה, באותה שעת בוקר, סיפרה רימון הקטנה לשכנתם עזיזה: "אבא התחיל להרביץ לאמא, אבל אמא אפילו לא בכתה, כי לא היה לה כוח. אחרי כן אבא לקח אותה ושם אותה על הרצפה ושם עליה כל מיני בגדים. אחר כך הוא לקח נספך עליה ואמר לי לצאת החוצה".

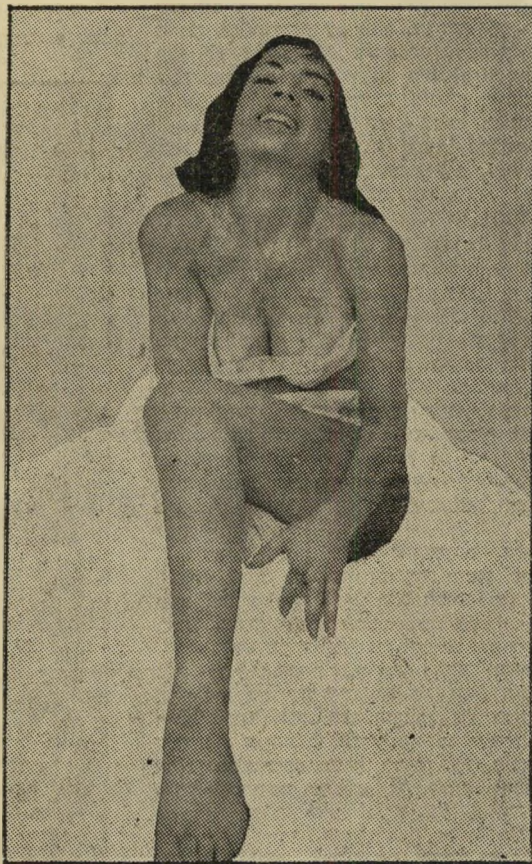
בנה הגדול ובתה בת ה-15 של עזיזה שמעון קול בכי מחדר המדרגות. הם יצאו החוצה וראו את רימון הקטנה מתיפחת ליד חור המנעול. ממנו הסתלסל עשן דק. הבן הגדול התנפל על הדלת, שבר אותה בכחפו. אפרים יצא מולו חרוך כולו, מפל תעל ומנסה לרדת במדרגות. הוא מעד, נפל ונשאר שוכב בתחתית. הבן והבת מיהרו פנימה, ראו ערימת בגדים עשנה במרכז החדר. הבת נחפזה למטבח, נטלה דלי מים ושפכה על הערימה הדולקת. זרם המים הסיס את הבגדים ונגד עיניהם הנבעות נתגלו פניה החרוכים של דרה יוסף.

מחאה אינפנטילית. למחרת הרצח בשריפה טילפנו עשרות תושבים לבית המשפט. בכל העיר נפוצה השמועה שמוכר בית-המשפט תלה את עצמו. המוכר עצמו ענה לכל השואלים והרגיע אותם. אך היה יסוד לשמועה. אחד מפקידי בית המשפט, חולה עצבים, ניסה להתאבד. כעבור יום ניסתה אשה נוספת לאבד עצמה לדעת בשתיית חומר חיסוי חריף. תושבי העיר ניתקפו בהלה, מיהרו לחטוף כל בור קר את העתון, לחפש בידיים רועדות: מה קרה הלילה באשקלון?

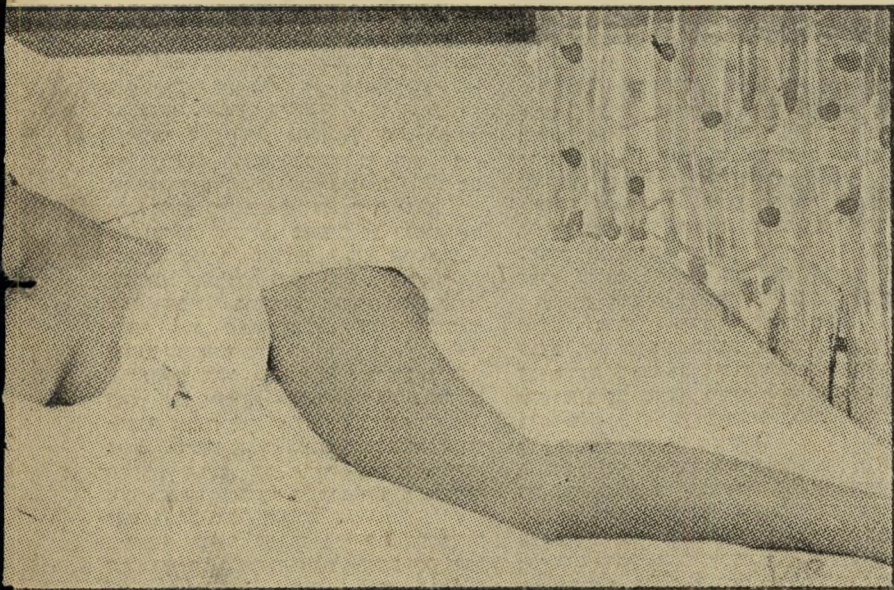
מה קרה באמת באשקלון? הסבירו פסיכולוגים את תופעת ה"התאבדות" ודויות והרצח בשרשרת: "הרצון להרוג טבוע עמוק בתת-הכרתו של האדם. הוא נשאר כשריו מן התקופה בה היה האדם (המשך בעמוד 22)

זיוה שפיר כפי שהופיעה בסידרת תמונות העירום שלה, אשר התפרסמה לפני ארבע שנים בכתב העת האמריקאי הנפוץ סקאמפ. תמונות אלה של זיוה בהעולם הוה עוררו בזמן סערה בכל רחבי הארץ.

פצצה ב'רחון אמריקאי' — סנסציה בשבועון

מתי צולמה תמונה זו?

זו היא השאלה שהתשובה עליה תוכיח את זיוה הצטלמה לאחרונה בפעם נוספת כשהיא עירומה לחלוטין. תמונה זו, והתמונה למעלה, שייכות

לכאורה לסידרת תמונות נאית כתרוקת אשר לפני שנים מספר, ב

עכשיו תמונות מחודש יוני תמונה מהסידרה שצו

זיוה

זיוה

ב קול רעש גדול התפוצצו פצצה נוספת בסידרת הניסויים של כוכבות הקולנוע — אותה פצצה עצמה שפתחו זיוה רודן מתפשטת שוב. הכל התחיל שעה שירחון גברי בשם מן (גברים), שעמודיו מכ במחמדי הנערות שאין להם הקדיש שלושה עמודים שלמים ממאמר המערכת לקאריירה ההול זיוה רודן. בחלק מהתמונות של כתבה הופיעה זיוה בלבושה. וה השני — בלי בושה. יתכן שעצם העובדה היתה ע רעש. שכן גופה החשוף של תגלית חדשה לקוראי העתונות הברית ובישראל. אלא שכמו הנוצרים באמריקה, הגיע גם כת